

det er jo det, han som Formand for Socialdemokratisk Forbund henstiller til Justitsministeren, at vi fjernes fra vore Stilling, fordi vi mangler Humanitet og Pligtfølelse —, synes jeg, at det ærede Medlem skyder langt over Maalet.

Stauning: Der er ingen Grund til at forlænge Diskussionen, og jeg skal derfor kun sige et Par Ord. Det ærede Medlems Betragtning angaaende Tæppebankeren og de forskellige denne Sag ganske uvedkommende Eksempler, han nu fremdrog, er det bedst at lade ligge. Om de Misbrug, der er foregaaet, siger det ærede Medlem, at ingen vil forsvare dem, og vi kan da kun være tilfredse. Endelig lovede det ærede Medlem til Slutning, at Nationalforeningen vilde gøre, hvad den kunde for at rette paa de Fejl, som nu var fremdragne. Jeg kan ikke erkende, hvad det ærede Medlem sagde, at Nationalforeningen er blevet rosende omtalt af Kommissionen, i alt Fald er den ikke blevet det, hvad dette Forhold angaar. Kommissionen understreger det Faktum, at de fleste Utilbørligheder har fundet Sted under en Situation, hvor selve Beskaffenheden af Instruksen og Tilsynet ikke har været fyldestgørende. Det staar fast som Kommissionens Opfattelse, og saa har der været Grund til at kritisere Nationalforeningen for dette Forhold. Hvad den i øvrigt har udøvet, har jeg ikke villet beskæftige mig med. Men naar der i det hele er kommet saa meget ud af denne Sag, som Tilfældet har været, har det ærede Medlem fra Saksøbing — det skal jeg slutte med at sige — bidraget væsentligt dertil, da han udstedte sin offentlige Erklæring: at han som Fader, Læge og Menneske garanterede for, at Forholdene paa Kaløvig-Sanatoriet var saa og saa gode, og at der ingen Grund var til de fremkomne Angreb. Hvis han havde undladt at udstede denne højtidelige Erklæring „som Fader, Læge og Menneske“, der viste sig at være saa lidet værdifuld, er det muligt, at Kritikken over Nationalforeningen ikke var blevet saa slem, som den blev.

Rørdam: Jeg skal om denne højtidelige Erklæring sige, at en saadan har jeg aldrig udstedt. Jeg ved godt, at det blev telefoneret af Ritzaus Bureau ud til Landets Blade. Jeg blev den næste Dag ringet op af en Medarbejder ved „Social-Demokraten“, som spurgte mig, om jeg havde udstedt den Erklæring. Jeg svarede, at jeg havde overhovedet kun talt i

Telefon med den Mand, som havde sat den i Avisen. Formanden for den lokale Kredsbestyrelse i Randers Amt, hvortil Sanatoriet hører, Amtsforvalter Wilde, ringede mig op, medens jeg var paa Sanatoriet, og sagde, at Bestyrelsen var samlet og vilde gaa af i Anledning af Sagen. Dertil sagde jeg: Det skulde de Herrer betænke sig paa. Vi er her og undersøger Forholdene, og vi vil garantere for, at vor Undersøgelse skal blive saa grundig som muligt, og vi vil i det hele garantere for, at der ingen Grund er for Bestyrelsen til at gaa af. Og jeg sagde: Jeg vil som Læge garantere Dem for, at der skal blive anstillet den mest grundige Undersøgelse, og vi har i Øjeblikket ikke fundet noget Forhold, som berettiger, at vi suspenderer Bestyreren. Det var en Telefonsamtale. Jeg har mig bekendt ikke nogen Sinde udtalt disse Ord: Som Fader, Menneske og Læge, jeg plejer overhovedet ikke at bruge saa højtidelige Udtryk. Det er muligt, at den lokale Kredsformand har misforstaaet mig, mulig har han ment, at det maaske gjorde mere Indtryk, hvis Erklæringen fik en saa højtidelig Form, men jeg har altsaa overfor ham kun staaet inde for, at Undersøgelsen i enhver Henseende skulde blive saa grundig som muligt, og at der ikke var Grund for Bestyrelsen til at gaa af. Det er alt, hvad jeg kan sige herom.

Stauning: Jeg skal ikke blande mig i, hvorledes denne Erklæring er kommet frem, det synes jeg er ganske ligegyldigt. Den har staaet uimodsagt som det ærede Medlems Udtalelse, og jeg har kun at henholde mig til, hvad der har staaet paa hans Navn. Men naar man den Gang dels udstedte en saadan Erklæring, dels bestemt nægtede at suspendere Forstanderinden, opskræmte man i høj Grad Befolkningen. Havde man den Gang foretaget Suspensionen og ladet Undersøgelsen gaa sin Gang, var der blevet meget mindre Postyr i den Anledning, end der blev, selv om Resultatet var blevet det samme. Der har det ærede Medlem Ansvaret, og paa det Punkt har han ikke været i Stand til at klare for sig og for Nationalforeningen.

Rørdam: Det ærede Medlem siger, at vi nægtede at suspendere Forstanderinden, og det har givet Anledning til, at Befolkningen er blevet opskræmt. Saa maa Befolkningen unægtelig være meget hurtig i Vendingen. Da vi var paa Stedet for at undersøge denne Sag, fandt vi ikke Anled-